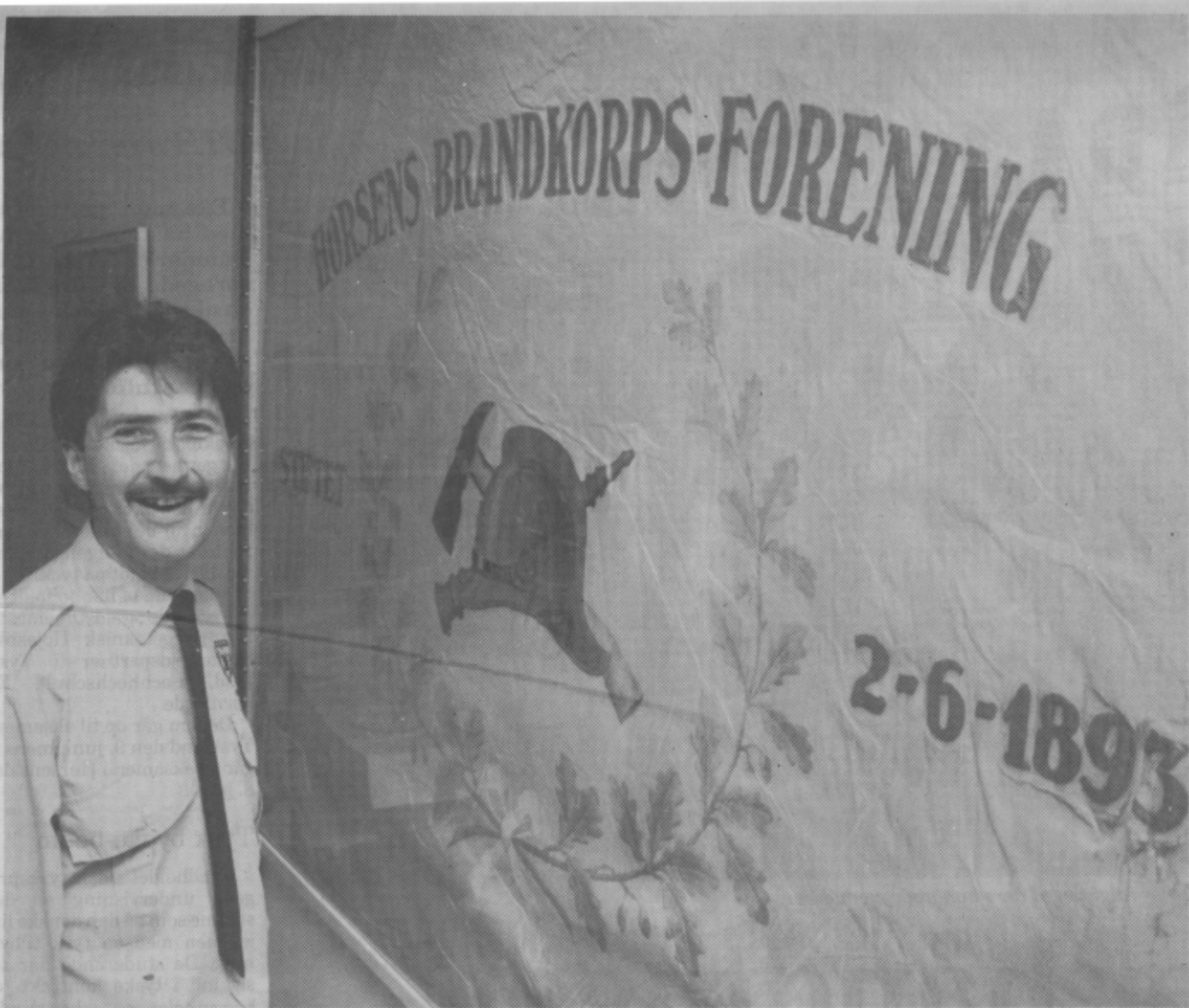

»Horsens Brandkorps-forening, stiftet 2-6-1893« står der på den fine gamle fane, hvor også symbolerne på brandmændenes arbejde - hjelmen, øksen og sprøjten - er med. Den har sin faste plads på brandstationen Mosegården på Torstedalle. Foreningens formand, underbrandmester Mik Elstrøm, er parat til at hilse på foreningens medlemmer, familie og venner ved festlighederne på onsdag.

Skaber korpsånd blandt brandfolk

Horsens Brandkorpsforening fejrer 100 års fødselsdag med stor fest

Tekst:
Marianne Lindsmann
Foto: Lene Sørensen

I 1893 - kun et år efter at Horsens fik et decideret brandvæsen - dannede brandmændene Horsens Brandkorpsforening. Opgaverne har ændret sig i løbet af de 100 år, der er gået, men foreningen består stadig, og på onsdag fejres jubilæet med en reception om eftermiddagen og fest om aftenen.

34 aktive og otte passive medlemmer kunne foreningens regnskab fremvise efter bare tre måneder. Foreningen afspejlede bl.a. mandskabets interesse for at dygtiggøre sig og derved være med til, at Horsens Brandvæsen hele tiden kunne være sin opgave voksen.

Manglede altid penge

Denne holdning kom også til udtryk i foreningens formålsparagraffer, der ved stiftelsen var: »At fremme interessen for Brandvæsenets tjenstes udvikling. At understøtte medlemmer, når de kommer til skade udenfor tjenesten, og når dødsfald indtræffer i familien. At styrke det kammeratlige forhold mellem brandkorpssets medlemmer.

I de første år var det ikke nogen uvæsentlig opgave for

foreningen at hjælpe ved sygdom og begravelse. Dengang kunne man nemlig ikke vente den hjælp fra det offentlige, som man får i dag. Foreningen havde endda bemyndigelse til at opkræve ekstraordinære bidrag hos medlemmerne, hvis der ikke var penge nok i kassen til at dække disse udgifter.

Og netop forpligtelserne ved sygdom var i mange år skyld i, at foreningen var i konstante økonomiske vanskeligheder.

Alligevel skal man helt frem til 1949, inden man deler aktiviteterne i to - nemlig Hjælpekassen og Fornøjelseskassen - med selvstændige indbetalinger til hver. Det gav ro om økonomien.

Men allerede i 1950 blev det trods en del modstand og diskussion besluttet at nedlægge sygekassen. Denne beslutning blev dog aldrig effektiv, da man allerede ved generalforsamlingen året efter opnår flertal for genoptagelse af udbetalingerne under sygdom.

Først i 1961 er det endeligt slut med Hjælpekassen.

Med i nye samarbejder

En anden vigtig opgave for foreningen var forhandlingerne om brandfolkenes løn- og arbejdsvilkår. I 1916 besluttede man at udnytte mulighederne for at hente hjælp og ekspertise hos kollegaer i andre brandvæsener og man indmeldte sig derfor i Brandmandsforbundet. Formålet var bl.a. at få skabt nogenlunde ens forhold for brandfolkene i de forskellige brandvæse-

ner rundt om i landet.

Men forventningerne blev tilsyneladende ikke indfriet. I hvert fald meldte Horsens sig ud igen allerede i 1919, og i stedet søgte man optagelse i Den kommunale Klub, og det er nu i dette forum, forhandlingerne om løn- og arbejdsvilkår foregår.

Først i 1951 skiftede Horsens Brandkorpsforening til tilhørsforhold. Denne gang meldte man sig ind i Dansk kommunal Arbejderforbund. Her befinder man sig stadig og DAK har siden 1979 forhandlet løn- og arbejdsvilkår på Brandkorpsforeningens vegne.

Disse og andre træk af Brandkorpsforeningens historie kan man læse mere om i en lille folder, der vil blive udgivet og uddelt i forbindelse med 100-års receptionen den 2. juni.

Selskabelighed men ingen sviren

Foreningens selskabelige funktion, der skulle skabe et godt kammeratskab mellem brandmændene og deres familier, er i dag den eneste af formålsparagrafferne, der er tilbage.

Dengang var der dog også sat regler for morskaben. Således hed det i vedtægterne: »Selskabelige medlemsmøder må ikke have en længere udstrækning end til kl. 11.30 aften. Spil om penge og sviren er strengt forbudt«.

Helt så tungt tager man ikke på det i dag. Foreningens formand siden 1986, underbrandmester Mik Elstrøm sørger for, at de traditionelle

fester bliver holdt, og at der også kommer nye arrangementer til, som kan styrke sammenholdet.

Juletræsfester

Juletræsfesterne for brandmænd og deres familie er stadig det store trækplaster. Men vi har også haft sankthansfester, andespil og fester med andre korps. Desværre oplever vi - ligesom mange andre personaleforeninger - at det bliver sværere og sværere at trække folk hjemmefra. Alle har så travlt og så meget at gå til i forvejen. Der er så mange tilbud til folk hele tiden.

Men vi prøver at klare os ved at finde på nye former for arrangementer, bl.a. arbejder vi i øjeblikket med planer om at gennemføre en række virksomhedsbesøg, der både kan have interesse for brandmændene, deres koner og børn, siger Mik Elstrøm.

Lige nu gælder det dog først receptionen for medlemmer og indbudte gæster på brandstationen Mosegården den 2. juni kl. 14-17, og om aftenen går det løs med en stor fest med spising, dans og musik på Sejet kro.

Og den aften er de gamle forbud mod sviren og selskabelige møder efter kl. 11.30 med garanti sat ud af kraft.